

SLOVENSKI NAROD.

Izahaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Čehi v beli Ljubljani.

Naše glavno mesto kaže te dni nenavadno praznično in veselo lice. Z vseh mestnih in deželnih poslopij in z velike večine zasobnih hiš Ljubljanskih vihrajo trobojnice, po ulicah pa je vse živo, veselo, naše občinstvo na javnih prostorih se je kar hipoma pomnožilo in predrugačilo. Poleg čeških gostov privabil je izredni ta dogodek tudi mnogo gostov z dežele in ker je vsopred veselje obširen ter se vrši zdaj tu, zdaj tam, je vedno živahno gibanje po ulicah. Prvi in glavni predmet pozornosti so češki gostje, ki so došli k nam v tolikem številu, ki pa ne imponujejo samo po svojem številu, ampak tudi po svojem kretanju, po svoji odlični vnanosti. Vidi se jim, da so mej njimi zgolj zastopniki boljših stanov, da je razumništvo mej njimi izredno zastopano.

Dobra polovica jih bode Pražanov, poleg Prage pa so zastopana mesta: Kraljevi Gradec, Jičín, Mlada Boleslava, Melnik, Roudnice, Češki Brod, Kolín, Rakonice, Kladno, Tabor, Pisek, Plzeň, Budejovice itd., dalje so mej izletniki deputacije čeških društev iz Podmokla, Mosta, Duhceva, Liberce. Tudi dva ameriška Sokola v društveni opravi sta mej njimi. To sta gg. Josip Zdrábek iz Milwaukee in Josip Dostal iz Ciderrapids. Znani ameriški konzul v Pragi gosp. Jonás se je tudi s svojo hčerko pridružil izletnikom, ki imajo mej seboj jako veliko odličnjakov.

Poleg odbora, v katerem so gg: dr. Schmaus, odvetnik in predsednik „Měšt'anske besede“ v Pragi (načelnik), o Fr. Eckrt (načelnika namestnik), Jan Lego, Viljem Pitrdle, poslovodja, Jan Trnka, blagajnik, Fr. A. Urbanek, dr. Jan Ježek, Jos. Grossmann, I. Liška, V. Ryba, urednik „Narodnih Listov“, in A. Srb, urednik „Politike“, je mej njimi nad 40 profesorjev, 80 dam, veliko trgovcev, kapitalistov in tovarnarjev, zastopani so člani češkega gledališča in konservatorija (prof. Lachner), v obče družba je toli odlična, da imponuje celo nemškim in nemškutarskim krogom, kaj tacega neso pričakovali in z velikim priznanjem govore o čeških gostih.

Čehi v mestni dvorani.

Včeraj opoldne prišli so Čehi pozdravit Ljubljanskega župana g. Grassellija v mestno dvorano. Slednja je bila krasno odličena z eksotičnimi cveticami. Na vzvišenem prostoru stal je stari častljivi stol Ljubljanskih županov, bogato zlatom vizen. Ta stol odkriva se sicer le ob instalaciji županov Ljubljanskih. Na straneh bile so pripete krasne svilnate zastave, katere se razpostavljajo le ob izredno slovesnih prilikah. V dvorani zbrali so se mestni odborniki, na čelu gospod župan Grasselli, da pričakujejo pozdrav čeških gostov. Že pred 12. uro je bilo polno občinstva pred rotovškim poslopjem, točno ob 12. uri pa je prišel spreved čeških gostov, pozdravljen naudušeno od mnogo zbranega občinstva. Čeških gostov bila je vsa dvorana natlačena polna. Prvi pozdravil je načelnik „Měšt'anske besede Praške“ gosp. dr. Schmaus župana Ljubljanskega, vse mestne zastopnike in mesto Ljubljansko toli ljudoлюбno in slovansko sploh. (Vyboreň). Že bratovski pozdravi na potu v krasno belo Ljubljano uverili so češke brate, kako slovansko čuteč narod stanuje v glavnem mestu vseh Slovencev, ti dnevi bodo v zgodovini češkega na-

roda ostali zapisani in v srcih čeških bratov nepozabljivi. To-rej, pravi govornik, pruži bratski srčni pozdrav narodu slovenskemu (Živio! Slava! Vyboreň!). Tudi v imenu voditelja češkega naroda dr. Riegerja, ki mu je naročil najbratoljubneje pozdrave do vrlega slovenskega naroda, do mestnega županstva, njega odborništva in do vsega prebivalstva bele slovenske Ljubljane. Te pozdrave sporoča radostnim srcem. (Burni Vyboreň, Živio in Slava-klici). Sklenivši svoj krasni in naudušeni govor zakliče g. dr. Schmaus: Slava gospodu županu Grasselliju! Slava mestnemu zboru Ljubljanskemu! Slava vrlemu slovanskemu prebivalstvu bele Ljubljane, Slava in Na zdar vsemu slovenskemu narodu! (Burni Živio! Na zdar! in Slava-klici, ki se ponavljajo na mestnem trgu mej ondu zbranim občinstvom.) Potem poprijel je g. župan Grasselli besedo. Pozdravljajoč češke brate in sestre rekel je najsrčneje, da mu nedostaje besed, zahvaliti se dr. Schmausa prelaskavim, prelubeznivim besedam v imenu mestnega zastopa in v imenu mestnega prebivalstva. Besede te segle so najgloblje do srca vseh Slovencev Ljubljanskih, do srca vseh Slovencev sploh. Danes je veseli slučaj, da so se Slovenci v toli izrednem številu seznanili s slavjanskimi brati Čehi. Vsprejemli so Čeho-Slovane povsod kot rodne brate. Kar je storil narod slovenski, storil je z malimi močmi, a vse iz bratoljubnega srca. Ta utis naj bi nesli bratje Čehi v domovino seboj, naj bi se osvedočili, da so tukaj mej Slovenci v istini bratje. (Burno odobravanje, Vyboreň, Živio- in Slava-klici). Prihod čeških bratov ima znamenit pomen. Ne samo kot brate pozdravlja jih narod slovenski, temveč tudi kot zaveznike, sobojevnike, prijatelje in podpornike slovenskega naroda. Češkega naroda zgodovina bila je že v pradedih slavna, a bode v bodočnosti, ako Bog dá, še slavnejša (Burno odobravanje, Vyboreň-klici) in jednako, kakor se ima slovenski narod boriti in braniti se proti sovražnikom slovanstva, jednako borbo ima tudi češki narod. Gotovo pa trdi naš boj teši vesela nada, da je češko-slovanski narod zmirom zaveznik bil malega slovenskega naroda in da bode tako tudi zanaprej. (Burni sklici: Ost-nemo! Na zdar!) Saj ima narodno gibanje češko in slovansko toliko odličnih zvez mej duševnimi velikani obeh danes bratsko zbranih slovanskih narodov. Ko je bila slovanska literatura še v povojih, tedaj sta bila odlična prijatelja na književnem polji Slovenec Kopitar in Čeh Dobrovsky; pozneje istotako Čeh Čelakovski, ki je tako krasno prevel mnogo pesnij prvega našega pesnika Preširna. Napredoval je češki narod velikansko, a tudi slovanski narod storil je vse za prospah literature svoje, če tudi skromneje. Delovali so pa domoljubi zmirom in vsekdar na to, da bi se prijateljstvo mej slovanskimi narodi razširilo, naj bi se dosegel namen složnega delovanja. (Klici: Tak jest! Vyboreň! Istina!) Osobno obče vanje bode gotovo na korist narodu češkemu in slovanskemu in le gorko željo izreka govornik, naj bi se obče slovansko obče vanje širilo, naj bi vladalo prijateljstvo mej obema narodoma slovanskima trajno, nerazrušljivo! V to Bog pomodi. (Naudušeni „Živio!“ „Na zdar!“ in „Slava!“) Urednik „Politike“ g. A. Srb potem v naudušenem govoru pozdravlja mestnega župana, vse Ljubljanske meščane, ves slovanski narod. Toliko ljubezni in prijaznosti ni češki narod nikdar pričakoval. Slovenski in češki

narod ostaneta združena, bojevala bodeta za pravo naroda neprestano, naudušeno in v to ime zakliče „Na zdar! mestnemu županu Grasselliju in stolnemu mestu slovenskemu. („Na zdar!“ „Slava!“) Gosp. župan Grasselli zahvali se na pozdravu in zakliče bratom Čehom srčno: „Živeli!“ „Na zdar!“

Pohod in pozdrav župana Ljubljanskega od strani čeških gostov bil je istinito velikansk. Na stotine bilo je občinstva na rotovži in na Glavnem trgu, in kakor mogočen odmev odzivalo se je to občinstvo „Na zdar“ in Slava-klicem, prihajajočim iz mestne hiše. Ko je bil pohod mestne hiše pri kraju, razšli so se češki gostje po raznih gostilnicah Ljubljanskih.

Koncert v Čitalnici.

Bratom Čehom na čast priredil je čitalniški pevski zbor na vrtu Čitalnice Ljubljanske koncert. V ta namen in zaradi današnjega banketa postavljen je mej steklenim salonom in nasprotnim krilom hiše Souvanove velikansk šotor, okrašen z zelenjem, zastavami, lampijoni in lučicami. O dasi je šotor zares velik, bil je vendar še veliko premajhen. Naroda nabralo se je toliko, da je bil tudi velik del zagrajenega vrta z mizami in stoli zastavljen in da je bil sploh uporabljen vsak prostor, od koder se je moglo količkaj videti ali slišati. Ne spominjamo se, da bi bilo še kdaj toliko občinstva v Čitalnici zbranega, kakor včeraj.

Prva točka programa bil je „Pozdrav bratom Čehom“. Izorno to pesen, ki jo je zložil g. Fr. Gestrin in katero smo že priobčili v ponedeljskem listu, pronašala je gospica Zofija Zvonarjeva. V pristni narodni noši s pečo na glavi in srebrnim sklepancem čez krilo napravila je po svoji jako brdki vnanosti kakor tudi po svojem naudušenem, dobro premišljenem pronašanji izvrsten utis in ko je koncem pozdrava s pravim domovinskim ognjem vskliknila: „V ljubezni kličemo Vam vsi: „Na zdar!“ nastal je pravi vihar priznanja in ploskanja.

Čitalniški pevski zbor imel je tudi jako srečen večer. Prva točka, ki jo je pel, bila je Ipavčeva „Domovina“. Večno lepa ta skladba in pa vrla samospeva gg. Razingerja in Puciharja sta češkim gostom zelo ugajala, isto tako bili so polni hvale, ko sta se peli Škroupova „Bivaly Čechove“ in Hajdrihovo „Jadransko morje“, pri katerih se je posebno čula silnih basov moč, in ko so se izvajale druge precizno in krepko péte točke, posebno pa Nedvčdov „Popotnik“ s samospevom Razingerjevim.

Mej posamičnimi točkami pa so tudi češki gostje nastopali. Prva prikazala se je gospodična Dumka, član češkega gledališča na oder. Gospodična je jako brdka prikazen, njen glas sonoren, zvonk, in kakor smo videli v pronašanih točkah, je jednako izborna v resnih, kakor v šaljivih partijah. Odobravanje bilo je tako burno, da se je morala gospodična zopet in zopet vračati na oder in zopet dodati nov komad.

Še drugo specijalnost pripeljali so bratje Čehi seboj in to je slavnoznan čvetospev „Kytara“, ki v Avstriji in zunaj Avstrije daleč na okolu nema

vrstnika. Člani tega čvetospeva pojó že 17 let vkup, ni čuda torej, da so dosegli toliko dovršenost in da imajo repertoar, toli obsežen, kakor noben drug čvetospev. Gospodje pojó toli milo, toli ubrano, s tako finom razumom, njih glasovi se tako ljubko ujemajo, njih čvetospevi uplivajo ti tako močno na srce, da se ne moreš ubraniti čarobni sili in da bi to milino poslušal še dalje in dalje. Zato so se včeraj poleg naudušenega ploskanja in frenetičnih živio-klicev vedno in vedno čuli glasovi „Kytara, Kytara!“ ki se neso prenehali poprej, dokler se ni izborna četvrtica zopet prikazala na odru in nas s svojimi krasnimi mrmrajočimi in brenčečimi zbori zopet omamila in kviško zanosila za nekoliko trenutkov. „Kytara“ elektrizovala je vse občinstvo, v zahvalo so naposled „Sokoli“ najprej izvrstnega tenorista g. Krtičko, pozneje pa tudi ostale tri pevce dvignili na rame in je nesli na oder. Odobravanje in ploskanje, ki je nastalo ob tem prizoru, je skoro nepopisljivo.

Pri toli izbranem programu in pri tolikej naudušenosti ni moglo biti brez govorov, srce prepolno zahtevalo je duška. Prvi oglašil se je k besedi g. dr. Ivan Tavčar. Naslanja se na Preširnovo pesen, ki pripoveduje o plemiči, ki je vedno imel „Ave Marijo“ na ustnih in iz čegar groba je potem pognala prekrasna cvetka „Ave Maria“, je potem omenil, kako je češka pesen pripomogla, da je tudi narod slovenski začel se gibati in razvijati, kako je nastala solidarnost mej Čehi in Slovenci, ki je tako močna, da dokler bo še jeden Čeh na svetu, tudi narod slovenski ne bode še uničen. Ko bi pa tudi tega ne bilo in bi zadnji Slovenec legel v grob, pognala bode tudi iz njegovega groba duhteča cvetlica: Ljubezen do Čehov. Izvrstni ta govor napravil je velikansk utis in sprožil celo vrsto drugih. Oglašali so se potem zapored z napitnicami urednik A. Srb, ravnatelj Dumek, urednik Ryba, za njim pa nastopi pri koncertu prisotni pesnik gospod Simon Gregorčič in čita svojo, za to priliko zloženo krasno pesen, v kateri pozdravlja Čeha s takim naglasom, da je poetiška vsebina in krasna dikcija vzbudila nepopisno naudušenje, katero ni ponehalo, dokler „Kytara“ ni zapela Gregorčiču na čast „Slava mu!“ Bilo je še drugih napitnic, a vsem ne more biti mesta, ker smo itak s prostorom v zadregi. Splošno pa naj povemo samo to: Včeraj bil je pravi slovansk večer, prava slovanska zabava. In tak večer mora bratom Čehom in nam ostati v spominu, kajti ta večer pripada ne samo češki in slovenski, ampak sploh slovanski zgodovini. Dostaviti moramo še to, da je sredi navedenih nagovorov stopil g. Hribar na oder in mej neprestanimi živoklici prečital nad 50, iz vseh krajev Avstrije došlih telegramov, katere pa priobčimo v jednej prihodnjih števil.

Na Rožniku in v Šiški.

Danes jutraj ob 7. uri zbrali so se gostje in domači v Čitalnici, od koder so v več oddelkih odrinili na Rožnik. Vseh deležnikov bilo je do 600. Obiskali so cerkev, se na Rožniku živahno zabavali, potem pa odšli na „Drenikov vrh“, ki se je da-

našnjemu dnevu v spomin prekrstil v „Češki vrh“. Došle goste pozdravil je g. Fr. Drenik, odzdravil pa je g. dr. Schmaus. gospod I. C. Juvantič in njegova gospa soproga pa sta gospe pogostila z desertnim vinom in kifelci.

S „Češkega vrha“ v Šiško bil je ves pot z zastavami zaznamovan. Dospevši v Šiško začeli so pokati topiči in prebivalstvo iz Šiške in sosednjih vasij pozdravljalo je goste s „slava“- in „Na zdar“-klici. Pod krasnim slavolokom čakale so Šišenska narodno opravljena dekleta, katera so Čehom po starem slovanskem običaji ponudile kruha in soli. Prisotni so bili tudi pevci Šišenske čitalnice z zastavo, Gorenješišenski župan g. Matjan in prvi svetnik Dolenješišenski g. Zakotnik, katera sta oba v naudušenih govorih pozdravljala češke goste. Pri Žibertu-Matjanu bila so okrašena vsa poslopja in vrt, kakor tudi vsa poslopja v Gorenji Šiški. Isto tako tudi Vodnikova spomenska plošča. Ko so si gg. gostje nekoliko odpočili, stopi na oder g. nadučitelj Govekar, ter v svojem močno odobravanem govoru proslavlja zvezo Slovencev s Čehi. Odgovarjal je o. Fr. Eckrt, naglašajoč slovansko vzajemnost. G. Drenik zasukal je svoj govor na humoristično stran. Kakor so pot z Rožnika v Šiško kazale slovanske zastavice, tako bodo tudi Čehi in Slovenci prebili strmo politiško pot, dokler ostanejo pod slovansko zastavo. Šišenski pevci peli so potem več zborov, „Kytara“ osrečila nas je tudi s 4 pesnimi in ker je bila postrežba pri Matjanu izvrstna, bila je zabava jako zanimiva, gostje pa zadovoljni. Proti 11. uri odšli so Čehi v Ljubljano. Pri lepo okrašeni Čitalnici v Šiški poklonila so jim dekleta šopkov, katerih so tudi po drugod mnogo dobili. Veselo prepevaje skozi Latermanov drevored slavno pesen „Kje dom je moj?“ dospeli so ob 1/2 12. uri do Čitalnice.

Iz Istre.

Znabiti še nikoli se javnost ni toliko pečala z razmerami po Primorskem, osobito pa v Trstu in Istri, kakor v tekočem letu. In bil je že skrajni čas, da se je začel zrak čistiti, kajti ugled Habsburško-dinastiške ideje in državne avtoritete pal je že na takó nizko stopinjo, da je bilo mej avstrijskimi Italijani obče prepričanje, da je vez mej deželo našo in avstrijsko državo le tenka nit, ki se u tegne pri prvem vetru pretrgati. — Vsak, kdor razmere pozna vsled lastnega opaževanja, potr dil nam bode rad, da so se veleizdajske težnje mej italijanskim prebivalstvom trdno ukoreninile, da so nauki, ki jih propovedujejo „Indipendente“, „Alabarda“, „Istria“ in v novejšem času posebno ognjeno „Ecco di Pola“, našli pot v najširje kroge. In da taki nauki obrodé vsekdar svoj sad, to vé vsak pameten človek. Le kdor je slep, ali pa komur je iz kateregakoli uzroka na tem ležeče, da se resnica ne izvé, tajil bode stvari, ki so notorične istine.

In to prikrivanje resnice, te slepenje navzgor in na okolu gojilo se je do sedaj s sijajnim uspehom: odločilni krogi bili so zadovoljni, ker so imeli svoje „lojalno italijanstvo“ kot zatvornico proti „ekspanzivnemu“ slovanstvu, in Italijani so bili tudi zadovoljni, ker so mogli delati propagando

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P—ski.)

Drugi del.

Dvanajsto poglavje.

(Dalje.)

Stari gospod, ki je hudo zadrego potujoče družbe kaj resno opazoval, moral se je nehote nasmehniti; pristopivši k vozu pomagal je Mabeli na sedež.

Alik je vzel vajeti. „No Alik! sedaj ga pa pusti leteti,“ zaklical je Murray obrnivši se. „Videl sem, da je stari korenjak dobil sinoči štiri merice več, in davi tudi; — jubaha!“ Prišedši iz kraja peljali so se mimo raznih pristav. Z roko je pozdravil krepkega kmeta tik ceste nekako radostno in uljudno, da se mu je pošteno lice posmehljalo.

Nekaj kilometrov daleč držala je pot poleg reke, ki se je v jutranjem solnci žarila; potem se je razhajala na levi ter je peljala prek valovitih poljan (rolling prairie) in mimo njiv bujnega žita, ki se je zorilo. Poslej okrepčavalo jih je gosto senčno hrastovje. Okoli poldne ostali so zopet tik

reke. V tem je Mabel premenila omaro za nekaj novega; bila namreč jej je miza, katero je pregrnila; in ob njej je s sestričema izvrstno zajutrekovala.

Ko so se pri mrzli reki sami žejo ugasili in tudi starega Zorela napojili, nadaljevali so pot. Bilo je še nekaj ur pred solničnim zahodom, ko so zagledali Henrikovo novo hišo. Alik in Murray sta jo izpoznala prej nego Mabel, ker sta o prejšnjih časih prilično bivala pri strijci ter se z vsemi poslopji in njih lego dovolj dobro seznanila; Mabel pa je prej bila le jedenkrat pri njem in sicer pred tremi leti.

Presrečno so bili sprejeti. Izrekli so svoje veliko veselje, da je bilo vse toli prijetno in ukusno urejeno. Ker je na večer bila sapa hladna, prebili so radostne ure krog leve, v katerej sta mlada zaročena prvokrat prijetno zakurila. Drugi dan pa je Henrik vodil dečka mnogo kilometrov daleč po svoji kmetiji, kjer so bodočo žetev ogledovali in lepo rejena goveda preštevali; Mabel pa je z mlado ženo ogledala bližnji svet ter močno hvalila razne prideleke; pri vsaki stopinji ponujala se jej je prilika, da se je zanimala za različne kmetijske stvari, na katere jo je Helena posebno opozarjala.

„Mabel, ti bi morala pri nas ostati jeden teden,

jeden mesec, jedno leto, predno bi mi bili zadovoljni,“ vskliknila je Helena drugi večer potegnivši jo na stol tik sebe. „Kar pa že jutri moraš domov, spravlja me le s tem jedna stvar: moj prijatelj Parcival bode jutri zvečer v vaši mestni hiši govoril o imenitnem državnoznanstvem uprašnji, ki je ta trenotek na dnevnem redu, zato se drznem prositi, da ga doma gostoljubno sprejmete. Prepričana sem, da ga vsi z veseljem pozdravite.“

„Z veseljem! O, kar radovali se bomo,“ uskliknila je Mabel, „zlasti oče in jaz, o tem ni dvojbe. Dečka, ali sta slišala? Gospod Parcival bode nam jutri zvečer govoril o državnoznanstvih predmetih. Henrik, jaz pravim nam,“ pristavila je s šaljivim smehljanjem, „ker se nadejam, da gospe niso izključene.“

„Ne, gotovo ne; Mabel, vsekakor ga moraš iti poslušat. Meni bilo bi kaj neljubo, da bi ti zaradi katerega koli razloga to priliko zamudila. Parcival je najboljši govornik, kolikor sem jih jaz doslej slišal; njegov govor ima vselej največjo moč, kajti z vso gorečnostjo se zanima za predmet, katerega si je izbral. Ko bi se oče ne mogel udeležiti shoda, Alik, moraš ti biti gospodar. Dečko, soditi po tvojem obrazu, gotovo se ti bode ta naloga dopadala.“

(Dalje prih.)

za irredentovske namene pri belem dnevu in ne da bi jih kdo motil. Narobe: gorje mu, kdor se je drznil povzdigniti svareči svoj glas; v Trstu in po Istri zagromeli so: „križajte ga, panslavista;“ huronski ti klici odmevali so po fakcijskih listih v Gradcu, na Dunaji in v Pragi; vlada navadno ni bila gluha za take glasove in poštenjak, ki je v svojem lojalnem mišljenju in v dinastijski zvestobi menil, da mu je sveta dolžnost, da govori in svari, razupit je bil kmalu za rogovileža, nevarnega javnemu redu, in doletela ga je neizogibna — kazen. In tako se je sistematično podirala zvestoba in podpiralo izdajstvo. Trda beseda to, ki se ne sme nikdar izgovoriti nepremišljeno in neosnovano, ali zalučati jo smemo, ako se nečemo samih sebe slepiti, v obraz veliki večini avstrijskih Italijanov, posebno pa onim naime patrijotom Burgstallerjeve in Luzzattijeve barve, ki so se penili same jeze, ko so poslanci naši posegli v to gnezdo sršenov. Nečemo sicer teh gospodov dolžiti neposrednega veleizdajstva, a sokrivi so vsekako, ker so dajali potuho — in jo še dajejo — Verbrechen der Vorschubleistung.

Okužili se pa neso samo neodvisneži: trgovec, posestnik, kmet, okužil se je tudi velik del onih, ki države kruh jedó, ki bi morali biti v prvi vrsti čuvari državne ideje: uradništvo. Temu se pa zopet ne smemo čuditi, ko vidijo tako zapeljive vzglede pri prvih dostojanstvenikih.

Le pogledjmo našo duhovsko, našo avtonomno in našo državno oblast, povsod oni zli, razjedajoči duh, ono podpiranje irredente, sicer indirektno in nekoliko sramežljivo — prikrito, zato pa nič manj nevarno.

O Tržaški vladi molčimo, o tem že vrabei po strehah čivkajo, pri čem da smo; prevzvišeni gosp. Flapp ravnokar razpošilja, kakor smo izvedeli iz prav verodostojnega vira, okrožnice in ukore do onega svečeništva, ki ni takšno — kakor on, in gospod deželni glavar je nedavno preskrbel nekemu veslarskemu klubu vozne listke — „Triester Ztg.“ je naša priča — da so gospodje mogli k demonstracijam v Benetke.

Kakó zlodejno upliva jo ti vzgledi, pokaže naj Vam sledeči upijoči slučaj.

Pri nekem državnem uradu Puljskem posluje uradnik, ki je poznat kot sotrudnik Tržaških listov in tudi našega Puljskega tednika pod imenom „Trombetta“. Možu ni zadostovalo, da doma v Pulji deluje za irredentarsko časopisje, želel si je širjega delokroga. Najlepša prilika se mu je ponudila o priliki razstave in odkritja Viktor Emanuelevega spomenika v Benetkah. Ker si je mislil — najbrže po dosedanjih skušnjah — da mu je vse dovoljeno, potegnil je tja, ne da bi koga dopusta prosil, ter pošiljal je dopise in himne na italijanstvo Tržaškemu „Cittadinu“. Stvar se je pa vendar-le poizvedela in prišel je v Pulj višji uradnik, pogledat, kaj da je pravo za pravo. V uradu ga ni bilo, na domu tudi ne, stvar je postala kočljiva. A gospóda si zna pomagati. Nekov zdravnik napiše hitro spričevalo, da je dotični uradnik tako močno obolel na čutnicah, da je bilo absolutno potrebno, da je takoj odšel na deželo. „Trombetti“ so brzojavili, da naj se hitro vrne in stvar je bila v redu; mož posluje mirno naprej in piše za — irredento.

Še o neki drugi stvari prav resnega značaja smo čuli, ki je v zvezi s tem gospodom in v kateri je nekda zapletena neka odlična oseba, s katero se je pečal tudi Vaš list že prav pogosto. Za danes molčimo, a prišel bode znabit čas, da bomo smeli govoriti, in tedaj bode strmela svet.

Žalostno je pa vsekako, da se dogajajo take stvari v modernej, konstitucionalnej, redno upravljenej državi. Tu pač ni sledu prepotrebne discipline in državniške zvestobe — in kjer teh ni, tam je zadnji čas, da se poprime — radikalnega zdravlila.

Ako nas znamenja ne varajo, se je začelo gospodom na Dunaji vendar-le nekaj svitati v glavi, in ako je to res, imata gospoda Šuklje in Klun neveljavne zasluge ne le za slovenstvo, ampak tudi za državo.

Slovensko časopisje je pa tudi dosti pripomoglo, da je svet začel italijansko „lojalnost“ si ogledovati nekoliko od bližje in zato prisrčna hvala temu časopisju, da nas tako radovoljno podpira v boji — za resnico. —č.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. avgusta.

Na Češkem se bodo v več krajih sklicali tabori, da se bode narod izjavil proti naredbi **naučnega ministerstva** zaradi srednjih šol. Češki listi dokazujejo, da se bodo češke srednje šole opustile le zategadel, da se pomore nemškimi srednjimi šolam, ki so nekatere slabo obiskovane. Češka velika gimnazija v Kromerizu se ne sme ustanoviti, da ne škoduje nemški gimnaziji, ki bi potem ne imela skoro nič učencev. Pl. Gautsch je pri nekej priliki grofu Dubskemu in vitezu Chlumeckemu zagotavljal, da se za obstanek nemške velike gimnazije ni bati, kajti on bode že odpravil oviro. Naučni minister ni ostal mož beseda Fanderlicku, kajti zagotavljal mu je, da ni nikake ovire proti osnovi češke velike gimnazije v Kromerizu. Omeniti moramo, da nemški konservativni listi zagovarjajo naredbo naučnega ministra in napadajo Čeha. Vidi se sedaj, da nemški konservativci proti Slovanom neso nič pravičnejši nego liberalci. Posebno se je pl. Gautsch prikupil konservativcem, ker je odpravil državno gimnazijo v Bocu, katera je delala konkurenco tamošnji franjevskej gimnaziji.

Skoro vsi **ogerski** ministri so se že zbrali v Budimpešti, kjer bodo koncem tega tedna končna posvetovanja o sestavi budgeta. Proračune posamičnih ministerstev sedaj pretresujejo v finančnem ministerstvu. Vsi ministri so pri sestavljanju budgeta posebno gledali na to, kako bi se dalo kaj prištediti, vendar se državni stroški neso mogli dosti znižati.

Vnanje države.

Volitve za **srbsko** skupščino bodo dne 6. septembra. Naprednjaki se najbrž ne bodo udeležili volitev. Po izidu minulih volitev soditi, dobili bodo v skupščini večino liberalci in tako bode se stališče Rističevej vladi utrdilo. — Radikalni „Odjek“ objavil je pomenljiv članek o odnosu med Avstrijo in Srbijo. Ta list piše, da se vezi, ki vežejo srbski in ruski narod ne dajo razrušiti, ker so utrjene s krvjo. Samo sofisti je morejo zatajevati in le škodljiva politika je prezirati. „Odjek“ pravi, da to naravnost pove, ker ve, da govori iz srca vsega srbskega naroda, in le, kdor hoče škodovati narodu, more prezirati njegova čustva. Poslednje ministerstvo premembo je narod zategadel s takim veseljem pozdravjal, ker se je nadejal, da se zboljšajo odnosi med Rusijo in Srbijo. Ti nazori izročili so se brez strahu javnosti, ker le ona politika more biti uspešna, ki se opira na prave, ne pa na domišljene faktorje. Zategadelj je koristno za odnose z vladi, zlasti z Avstrijo, da se pove resnica. Najbolje je, da se spravi o odnose med Avstrijo in Srbijo v soglasje s faktičnimi razmerami. Umestni dobri odnosi, kateri vzbujajo sovraštvo naroda, neso koristni ni jednej, ni drugej državi. Dobri odnosi z Avstrijo se morajo ohraniti, toda le v mejah obojestranskih koristij. V normalnih časih želi srbski narod iskrenega prijateljstva z Avstrijo na podlagi pravičnosti. V nenormalnih razmerah se bodo pa Srbi pridružili Rusiji.

Nek Berolinski list priznava, da **ruske** finance neso tako slabe kakor Berolinski oficijozni kričé. V Berolinu so se le bali, da bi Rusija ne konvertovala svojih državnih dolgov, kajti Nemci bi potem od ruskih državnih papirjev ne dobivali več oderuških obrestij. Ker se je sedaj poprodalo nekaj ruskih državnih papirjev v druge države, bode konvertovanje tem lažje preprečiti, ker bodo tudi angleški, francoski, italijanski listi začeli spodkopavati ruski kredit, ako bi rusko finančno ministerstvo kaj takega nameravalo. Tako Berolinski list, ki pa je le izraz nemških želj in kombinacij.

Francoski minister vnanjih zadev poslal je diplomatskim zastopnikom v inozemstvu instrukcije, kako naj olajšujejo tujim industrijcem udeležitev Pariške razstave. Pred vsem naj delajo na to, da se v vsakej državi osnuje privatna centralna komisija, katera bode zastopala interese razstavljalcev.

Bavarski deželni zbor snide se v 14. dan septembra. Princ regent bode imenoval znanega vodjo centruma v nemškem državnem zboru, barona pl. Frankensteina prvim predsednikom bavarske višje zbornice. Princ bode zahteval od deželnega zbora, da se mu izplačuje njegova dotacija iz državne blagajnice. Dosedaj je dobival svojo plačo iz civilne liste Ludovika II., katera je pa že z družimi obvezanostmi preobložena. Regent dobiva na leto 200.000 mark, poleg tega pa še 100.000 kot princ. Bavarska plača za potrebe dvora slednje leto kakih 5½ milijona mark.

Novi **španski** generalni guverner za Kubo, general Salamanca, je grajal razne zlorabe na Kubi ter se jako nepovoljno izjavil o ministru za kolonije. Poslednji je radi tega dal svojo ostavko.

Dopisi.

Iz Postojne 7. avgusta. [Izv. dop.] Tukajšnji kaplan in katehet gosp. Ivan Lavrenčič nas bo kmalu zapustil ter se preselil na novo službo v Cerklje pri Kranji. Čeravno pride na boljšo službo in v lep kraj mej čvrste Gorenjce, vendar obžalu-

jemo njegov odhod, ker vemo, kaj nam je bil omejeni gospod v cerkvi, šoli in na narodnem poji. Vsakdo mi bode potrdil, da je bil v cerkvi na pravem mestu. Kako goreče in krasno je govoril na leci, kako rado je obiskovalo ljudstvo njegovo spovednico in kako željno so ga pričakovali bolniki. Nedorodni otroci so mu bili posebno pri sreči in trudil se je z vso njemu lastno ljubeznivostjo otroke poučevati v krščanskem nauku in v lepem vedenju. Da je dosegel namen svoj, smo prepričani, ker so otroci resnično napredovali. Za spomin podaril je vsakemu otroku tukajšnje ljudske šole podobico.

V našem trgu živeli sta dve stranki in hudem nasprotju in sovraštvu. Da danes temu ni tako, zasluga velika pripada gosp. Lavrenčiču, kateri je gladi pot, kjer so se stranke naposled sešle in upamo, da bodo mirno živele. — Čitalnica naša je v poslednjih letih zelo opešala, a g. Lavrenčič je posredoval in neumorno delal tudi tukaj in društvo je zopet oživel na čast našemu trgu.

Kmetijska podružnica je skoro že spala in zopet je bil g. Lavrenčič, kateri jej je s pridobivanjem novih udov udihnil novo življenje. Ravno tako je pridobil „Matici Slovenski“ novih udov in naiduševal ljudstvo za ta prekoristni zavod.

Pri nas je bilo težko ustanoviti družbo sv. Cirila in Metoda, a on je znal premagati vse zapreke in ustanovilo se je društvo, katero je danes jedno najbolj cvetečih.

Mi storimo le svojo dolžnost, da se gosp. Lavrenčiču zahvalimo za vse, kar je storil našemu trgu in posamičnim, in čestitamo Cerkljanski fari, — da dobi tako moč.

Domače stvari.

— (Današnjega banketa) v Čitalnici udeležilo se je blizu 400 oseb. Kot prvi govorniki oglasili so se ces. svetnik Ivan Murnik, Ivan Hribar, dr. Schmaus, podžupan Vaso Petričič, A. Srb, dr. Vošnjak, za njimi pa še cela vrsta drugih. Ko je naš poročevalec odhajal, nanzanal je baš gosp. Hribar, da so mu v Ljubljano prišedši češki gostje izročili zavitek, v katerem je 500 gold., darilo čeških gostov za naš „Narodni dom“. Slava!

— (Vožnja na Bled.) Ravnateljstvo državne železnice je dovolilo, da se smejo jutri s Čehi tudi Ljubljancani voziti na Bled, in to za znižano ceno. Vlak sme gori grede na vsaki postaji postati do 5 minut, nazaj grede pa tega itak ne bode treba. Češki vlak odide iz Ljubljane jutri zjutraj ob 8. uri.

— (Razstava ženskih ročnih del v Rudolfinumu) se je dne 3. t. m. zatvorila, zatorej naj p. n. razstavjalke in razstavjalci kakor hitro možno pridejo po svoje predmete.

— (V Senožecah) otvorila se je včeraj s pošto združena brzojavna postaja z omejeno dnevno službo.

— (Nekje na Dolenjskem) prigodila se je ta le mikavna dogodbica. Mladenič snubil je dekle in ona bi ga tudi rada vzela. Bilo je že vse pripravljen in on je dobil že nekaj daril, kajti čez dva dni imela bi se bila vršiti ženitnina. Zadnji dan pa se ona skuja in ga neče v zakon vzeti. Ali kaj stori on? Napravi ženitovanje, povabi prijatelje ter se z njimi raduje, toda vendar ne brez neveste. To je napravil iz slame, jo posadil v kot, se usedel zraven nje ter tako pošteno praznoval svoje ženitovanje. Zarotil pa se je, da od sedaj za naprej ne mara za nobeno več, če bi se mu tudi zlata ponujala. On ostane zvest slamnatej ženi.

— (Nova knjižica) „Srečolovec.“ Povest onim, ki si na tujem iščejo domu, zlasti njim, ki tišče v Ameriko. — Predejal H. Majar, duh. pomočnik v Klanjcu na Hrv. — Založil in prodaja A. Turk, knjigovez v Ljubljani. — Tisk J. Blaznikovih naslednikov. 8°. Cena 20 kr., po pošti 25 kr. Dobiva se pri založniku in pri vseh knjigotržcih v Ljubljani.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 10. avgusta. Princ Koburg se je ob 1¼10. uro dopoldne s posebnim vlakom po državni železnici v Turn-Severin odpeljal. „Fremdenblatt“ poudarja, da je Koburžan to storil, ne da bi ga bila katera vlast nagovarjala, ne da bi ga bila Porta potrdila. Ta korak se torej nikakor ne strinja z Berolinsko pogodbo, potovanje se torej more le zmatrati kot zanimivo pustolovstvo.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodci in onim, ki potrebujejo kako čistilo krvi, priporočati so pristi „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po pošttem povzetju A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (19-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-101)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

9. avgusta.

Pri **Slonu**: Haufe iz Draždan. — Waaserbrun, Markš z Dunaja. — Nitsch, Novak, dr. Schert s Češkega, — Kraluper iz Budimpešte. — Knoch, Gilingzi iz Trsta. — Pregel, Hofmann iz Pulja. — Lavrenčič iz St. Petra.
Pri **Mališci**: Brun iz Helisheim. — Kral, Alfred, Robitschek, Kohn, Fillpascher z Dunaja. — Srb, Ryba, Leipa, Kauba, Kosina s Češkega. — Gallo, Kalligarič, Liebmann iz Trsta. — grof Strasoldo iz Gorice.
Pri **bavarskem dvoru**: Zaidaršič iz Sarajeva.

Umrlj so v Ljubljani:

6. avgusta: Ljudevit Gril, kondukerje sin, 3 leta, Kravja dolina št. 2, za božastjo. — Viktor Pauholcer, kondukerjev sin, 9 mesecev, Rimska cesta št. 10, za katarom v črevesu.
7. avgusta: Marija Vidmar, kuharica, 49 let, Pred Škofijo št. 14, za jetiko.
9. avgusta: Jožefa Lenassi, zasebnica, 20 let, Kolo-dvorske ulice št. 31, za jetiko. — Reza Vovk, devica, 33 let, Kravja dolina št. 11, za sušico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- sovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
9. avg.	7. zjutraj	738-74 mm.	19°4' C	brezv.	jas.	
	2. pop.	735-25 mm.	31°6' C	sl. zah.	jas.	0-00 mm.
	9. sveder	734-67 mm.	22°6' C	z. zah.	jas.	

Srednja temperatura 24°5', za 4-7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 10. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.45	gld. 81.35
Srebrna renta	82.75	82.60
Zlata renta	112.00	112.65
5% marcna renta	96.45	96.45
Akcije narodne banke	884.—	884.—
Kreditne akcije	280.90	280.90
London	125.95	126.15
Srebro	—	—
Napol.	9.99	9.99 1/2
C kr. cekini	5.95	5.95
Nemške marke	61.77 1/2	61.77 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	100	45
Ogerska papirna renta 5%	87	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. obh. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. u. v.	227	—

Presrečno zahvalo

izrekam podpisana vsem prijateljem in znancem za blago prijaznost in sočutje, katero so skazovali ranjkemu mojemu sinu, gospodu

JOSIPU BLAŽU,
pravniku,

ves čas njegove dolge bolezni in pa dne 6. t. m. o priliki njegovega pogreba. Zahvaljujem se z dna srca prečastitej duhovščini, posebno gospodu o. Metodu in gospodu kaplanu Podhostniku, slavnemu društvu „Triglavu“, Savinjskemu Sokolu“ gg. brgošovcem in dijakom, vsem darovateljem krasnih vencev in pevcem za sijajno mnogobrojno udeležitev pri pogrebu, in vsem, ki mi svoje blago sočutje naznanjajo pismeno in brzojavno.

Mozirje, dne 9. avgusta 1887.

Jozefa Blaž,
udova.

(562)

Dober, rabljen klavir se želi kupiti.

Ponudbe pod šifro „F. D. 37“ na upravništvo „Slo-
venskega Naroda“.

(546-3)

Št. 12.904.

Razglas.

Od 1. do zadnjega julija t. l. bile so pri pod-
pisanem uradu naslednje najdene reči oglašene in
oddane:

1. srebrna žepna ura z verižico,
2. rujava denarnica z zneskom 1 gld. 35 kr.,
3. jeden papirnat goldinar,
4. 5 metrov dolga vrv,
5. črna denarnica z zastavnim listom,
6. sivi solnčnik,
7. srebrna zapestnica s srcem kot obesek,
8. neke škarje in rujave rokavice,
9. z granat kamni ozaljšan prstan,
10. pipa za tobak iz morskih pen,
11. rujava ročna torbica z različnimi rečmi.

Oni, kateri so te reči zgubili, pozivljejo se,
naj se zanje oglašé, sicer se bodo po preteku jed
nega leta izročile najditeljem.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 1. dan avgusta 1887.

Št. 12.905.

Razglas.

Od 1. do 31. julija letos bile so pri podpi-
sanem uradu oglašene te-le izgubljene reči:

1. Črna svilnata ruta,
2. 20 goldinarjev denarja,
3. črna denarnica z zneskom 91 kr.,
4. jeden desetak,
5. pet kilo rožičev,
6. temnorjav dežnik,
7. rujav dežnik,
8. majhen zlat uhan,
9. očale z zlatim okvirom,
10. denarnica z zneskom 18 goldinarjev,
11. šest desetakov,
12. srebrna zapestnica z ugraviranimi cveticami in
tremi višnjevim zvezdami,
13. črna listnica z zneskom okoli 25—30 gld., več
naslovov in računov,
14. zlati bracelet z zapono,
15. črna denarnica z zneskom okoli 5 gld.,
16. jedna rudeča in jedna črna in belo križasta
prevleka za solnčnik,
17. zlata 40 gld. vredna verižica z obeskom,
18. zlat z biseri ozaljšan prstan,
19. zapestnica z granati ozaljšana,
20. srebrna vrviči podobna zapestnica,
21. srebrna zapestnica v podobi verižice z zvončkom
kot obesek,
22. srebrna zapestnica v podobi verižice s srebrno
kroglico kot obesek,
23. srebrna zapestnica v podobi verižice z majhnim
srcem kot obesek.

Kdor je katero teh rečij našel, opozarja se,
da jo pri tukajšnjem policijskem oddelku odda, ker
bi sicer utegnil zakriviti se hudodelstva goljufije po
§. 201 črka c) kaz. zak. ali pa prestopka po §. 461
kaz. zak.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 1. dan avgusta 1887.

Denar,

ki se more vr-
niti v majhnih
mesečnih obro-
kih, rečno, diskretno in po
ceni, toda le 300 gld. in več
dobé na posodo kavalirji,
častniki, industriji, posest-
niki graščin, hiš in zemljišč,
profesorji, zdravniki, urad-
niki, učitelji, trgovci in
osobe, ki imajo pravico do
pokojnine in dedščine, du-
hovniki in dame tu in na
deželi. Naslov: F. Gurré,
kreditni zavod, Gradec.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87-143)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr-
žičnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halley, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203
strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J.
Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane
20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * *
Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po
pošti 55 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenev, poslovenil M. Mälovrh. — Ml. 8°,
32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena
40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler.
— Ženstvo v slovenski národní pesni. Govoril drd.
Ivan Tavčar. — Jeanne d'Arc, devica orleanška.
Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr.,
po pošti 25 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič.
— Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin
ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenska,
novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič.
— Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z
grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava
bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, fran-
coski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik.
Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posa-
mezne zvezke pa 5 kr.

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjanje zob,
zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta
in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krva-
venje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se
stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena
steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelci
zobnega praška 60 kr. (238-36)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri
Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje,
pri lekarji Svobodi in trgovci Karinger-ji.

V Zvezdi,
v hiši „Matice Slovenske“.

MARIJA DRENIK.

V Zvezdi,
v hiši „Matice Slovenske“.

Predtiskarija.

(29-32)

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.
Trakovi za vence. Harlandska preja.